

В наступних випусках збірника передбачається продовжити публікації біографій діячів різних галузей людської діяльності, зокрема, науково-технічної й природничої сфери.

Третій розділ містить цікаві розвідки і матеріали до біографій як окремих осіб (В. М. Гайдабура, Л. Б. Долинна, С. М. Ляшко і Ю. Ю. Каліберда, В. Б. Перхавко, О. А. Репан, В. М. Романцов), так і родин (М. С. Бачинський, В. В. Кривошея, В. Б. Любченко, Л. А. Михальчук, В. В. Томазов) та творчої групи митців (Т. А. Галькевич, О. М. Донець). Цей розділ і надалі планується супроводжувати різноманітним іконографічним матеріалом — портретами осіб, гербами роду, особистими знаками, екслібрисами, факсиміле підписів тощо.

У четвертому розділі подаються як матеріали з методичних питань джерелознавства біографістики, так і оригінальні документи — автобіографії, спогади. Зокрема, розглядається місце і значення фондів особового походження для розвитку історико-біографічних досліджень (О. О. Колобов). Аналіз польських джерел під кутом суто художніх проблем емблематології здійснений на основі принципу єдності художнього і словесного образу у творі дозволяє виділити суто біографічний матеріал про авторів літературних творів доби бароко на тлі культурних, філософських, релігійних і побутових традицій, притаманних українській культурі 17 ст. (В. Делюга). Цікава і неоднозначна постать значного українського мистецтвознавця С. А. Таранушенка постає зі спогадів сучасника, що публікуються вперше (**В. В. Чепелик**). Розгляд автобіографії як біографічного першоджерела дозволив показати різні її типи та можливі проблеми і складності інтерпретації таких текстів у біографічній (М. І. Гончаренко). Ця стаття є свого роду анонсом до введеної у розділ рубрики "Автобіографічні нариси" (автобіографії сучасних митців П. М. Кравченка, Л. М. Нівіної, Г. С. Севрук), яка репрезентує започаткований напрямок дослідницької роботи Інституту — збір автобіографічних матеріалів діячів, які своєю діяльністю сприяли чи сприяють розвитку України в усіх її вимірах. Зібрані матеріали надалі можуть бути каталогізовані і становити окремий фонд Інституту рукопису НБУ імені В. І. Вернадського.

П'ятий розділ містить нариси про вітчизняний і зарубіжний досвід укладання різного типу біографічних видань (Т. В. Добко, **Д. Струк**, Л. В. Куценко, Г. М. Юхимець). Окремий інтерес становить стаття про перші спроби укладання Українського біографічного словника у кінці 19 ст., яка показує тяглість традицій наукової біографічної праці в Україні (С. М. Ляшко).

У шостому розділі збірника розглядаються основні етапи становлення біобібліографії в Україні та вплив на її розвиток інформаційних технологій (О. М. Яценко), подаються огляд видань 1997 р. з української біографістики (Т. В. Куриленко), анотації і рецензії деяких біобібліогра-

фічних праць. Публікуються інформація про науково-практичні конференції з проблем біографістики, що були проведені у Львові (1996) і Києві (1998), та Статут Українського біографічного товариства.

Надалі планується подавати широку хроніку науково-культурних подій у галузі біографістики, аналіз роботи різних наукових і науково-дослідних установ, а також громадських організацій, коло інтересів яких є дотичним до біографістики.

Редакційна колегія запрошує до співробітництва фахівців різних галузей і сподівається отримати оригінальні матеріали. Ми зацікавлені у відкритті нових імен як історичних постатей, так і дослідників.

Маємо надію, що розміщені у цьому випуску матеріали викличуть жваве зацікавлення і заохотять дослідників до дискусії з приводу проблем біографістики, а також сприятимуть розширенню тематики біографічних публікацій на сторінках нашого збірника.

Колектив Інституту біографічних досліджень НБУ імені В. І. Вернадського та Редакційна колегія збірника "Українська біографістика" висловлюють щирі подяку за сприяння у виданні цього випуску українському меценатові, який побажав, щоб його ім'я не оголошувалося.